Fragments de un treball en curs›››››››››

La ***vida a debaix*** no és una vida amagada i invisible i ni manco una metàfora per indicar una existència “altre” en confront de la normalitat; és, al contrari, una quotidianitat certa i tangible que un ull atent i vigilant pot collir dissimulada a dins del teixit urbà de una ciutat vella que no vol morir.
Gabriel Monti, amb la mirada de una joventut curiosa i propositiva, ha volgut cercar, entre les plegues de un vivit sempre més fagocitat de un present que suplanta i cancel·la cultura i tradicions antigues, los senyals de existències que sobreviuen a l’encalçar del temps.
Lo treball fotogràfic que en deriva no té algun intent il·lustratiu ni documental, és, més aviat, la presa en directe de una realitat en equilibri entre l’ésser i la disssolució, entre l’aparèixer incautament, a damunt de les ginquetes on és quasi descomparida la vida del carrer, de personatges que la història ha salvat i que la ciutat estotja (o conserva) entre un dèdal de carrers gelosos i reticents.
Per això la recerca de Gabriele Monti és, en realitat, un viatge de iniciació al descobriment de una identitat fràgil i precària, un itinerari llong un any i encara en curs, una carta topogràfica de imatges on ja se espesseix la nostàlgia.
Històries de cada dia, petites narracions sense gran importància sinó per qui sap que són part viva de la història de la ciutat i per qui, amb sensibilitat creixent, reconeix, en aquellos trossos de vida, infinites històries de les històries del món.
En aquellos espacis a debaix, angostos, sovint foscos, un poc humits i impregnats dels olors de vides passades, l’existència confina amb el carrer però s’amaga a la indiscreció i a l’estraneïtat.
L’objectiu fotogràfic de Gabriele Monti ha superat la resistència de portes tancades, la fermesa de habitants de un univers antic, la extravagància, l’obvietat, la follia de cada dia de un temps i de un espaci que no vol deixar el pas a l’anonimat del palau de perifèria. Los personatges fixats de les fotos prenen així les cares de guerrers, cares de altres temps que l’ús refinat del blanc i del negre accentua, en les poses consuetes, en la tranquil·la immobilitat que el lloc assigna.
Amb mètode pròxim a la pintura, Gabriele Monti s’entreté en un equilibri de llums i ombres, ne dosa el pes i les mesures, ne pesa la suggestió i l’encant i no reïxi a fugir a l’enamorament de la mirada que ha travessat les fronteres de una realitat plena de memòria.
«Viure - escriviva Perec - és passar de un espaci a l’altre, cercant el més possible de no se fer massa mal».

Mariolina Cosseddu

››››››››››››››››››››››››››››››››››Gabriel Monti

Gabriel Monti és nat a l’Alguer lo 18 de agost del 1979.
De autodidacte estudia la tecnica fotogràfica, prenint com punts bases los principis etico-filosofics de Henri Cartier Bresson.
A l’agost del 2008 exposa per la primera vegada a l’Alguer un reportage realitzat a l’Avana amb el titol “Habaneros venareando”, mostra presentada de la gran escriptora sarda, Bianca Pitzorno.
Al novembre del 2009 participa a una col-lectiva a Milà, titulada “ La favola del cibo” a cura de Milli Gandini i que ha vist, entre altres, les obres dels grans: Nanni Balestrini, Bruno Munari, Fabrizio Garghetti, Gigi Rigamonti.
Al 2010 ve encara convidat a Milà de la mateixa curadora a participar a una altra col-lectiva que afronta la tematica de “Le cose e gli angeli”, on la sua fotogràfia és triada com imatge rapresentativa de l’esdeveniment.

L'ALGUER BARCELONA

19 › 22 DE JULIOL 2010

amb la col.laboració de

Institut d'Estudis Catalans

Consell Regional de la Sardenya

estampa gràfiche pisana · gràfica margherita sechi

LA VIDA A DEBAIX

LLOCS I PERSONATGES DE L'ALGUER VELLA

GABRIEL MONTI

DILLUNS 19 DE JULIOL · h 20.30

Institut d'Estudis Catalans

carrer del Carme 47